Canoane de rugăciune către Sfinţii ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur

(s.v. 30 ianuarie / s.n. 12 februarie)

Sfinţii trei ierarhi Vasile, Grigorie şi Ioan (30 ianuarie):

https://www.academia.edu/95956726/Sfin%C5%A3ii_trei_ierarhi_Vasile_Grigorie_%C5%9Fi_Ioan_30_ianuarie_

https://archive.org/details/sf.-3-ierarhi-vasile-grigorie-si-ioan

***

Materiale despre Sfinţii trei ierarhi Vasile, Grigorie şi Ioan:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%203%20ier.%20Vasile,%20Grigorie%20%C5%9Fi%20Ioan%20(30%20ian)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Vasile%2C+Grigorie+%C5%9Fi+Ioan

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=ierarhi+Vasile%2C+Grigorie+%C5%9Fi+Ioan

***

În timpul împăratului Alexie I Comneanul (1081-1118) slăvirea Sfinţilor 3 ierarhi a ajuns o pricină de dezbinare între credincioşi, considerând pe unul mai mare decât pe ceilalţi. Dar sfinţii s-au arătat mai întâi câte unul, apoi toţi trei laolaltă înţeleptului episcop Ioan din cetatea Evhaitelor. Deci, ascultând porunca sfinţilor, episcopul Ioan a rânduit pomenirea laolaltă a Sfinţilor trei ierarhi la 30 ianuarie. Pe fiecare îl cinstim şi individual, pe Sfântul Vasile la 1 ianuarie, pe Sfântul Grigorie Teologul la 19 şi 25 ianuarie, iar pe Sfântul Ioan Gură de Aur la 13 noiembrie şi la 27 ianuarie.

Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria la sărbătoarea Sfinţilor trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur

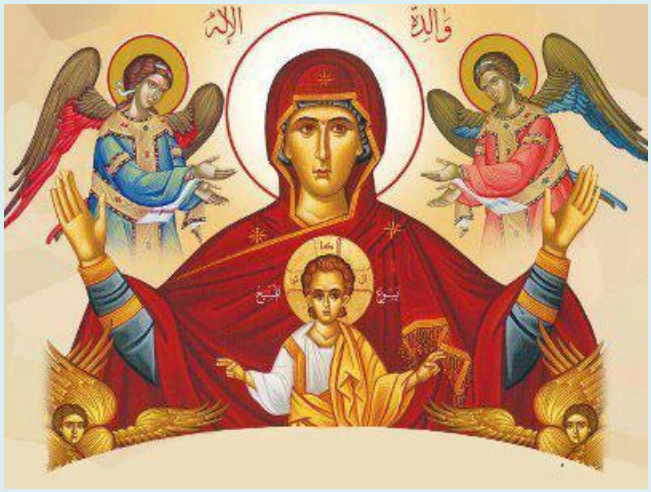

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a eliberat din robia egiptenilor; că S-a prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe mine, cel ce cu dreaptă credinţă te mărturisesc pe tine, curată, cu sufletul şi cu gura, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, din nevoile cele cumplite, din boli şi din greşeli, tu mă izbăveşte, prea cinstită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tot adâncul harurilor întru tine am cunoscut că s-a pus; pentru aceasta alergând cu osârdie la dumnezeiescul tău acoperământ, Născătoare de Dumnezeu, ne izbăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pentru noi cei ce te lăudăm pe tine, Preacurată, roagă pe Cel ce S-a Întrupat din prea curatele şi cinstitele tale sângiuri, ca să ne izbăvim de greşeli şi de boli amarnice.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toţi credincioşii pe tine te-am câştigat laudă, adăpost şi întărire, bucurie şi mântuire sufletelor, nădejde şi zid, Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin Lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu rugăciunile tale, Curată pe Dumnezeu pe care L-ai născut, fă-L Milostiv robilor tăi, celor ce aleargă la acoperământul tău şi cu credinţă se închină Naşterii tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară prea lăudată, ascultă graiurile sufletului meu, pe care din adâncul inimii le aduc ţie şi din patimi şi din nevoi izbăveşte-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toată viaţa mea îndrepteaz-o, Fecioară, nădejdea şi folositoarea mea izbăvindu-mă de ispite şi de cumplitele primejdii, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca ceea ce ai purtat în braţele tale pe Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te ca să se izbăvească din nevoi şi din rătăcire cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul iconomiei Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De vătămările sufletului meu şi de bolile trupului dăruieşte-mi dezlegare, Stăpână, ceea ce ai născut pe Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe mine cel vânturat de patimi, de cugete şi de furtunile vieţii, întăreşte-mă întru nădejde şi în credinţă, Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din nevoi, din furtună şi din primejdii scapă-mă, Maica lui Dumnezeu, prin rugăciunile tale, ceea ce eşti singura prea lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, povăţuieşte-ne cu lumina poruncilor Tale; că afară de Tine pe alt dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Armă nebiruită împotriva a multe feluri de ispite avându-te, de tot necazul vrăjmaşilor ne izbăvim pururea noi, cei ce te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu, curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce eşti mai presus decât Heruvimii, plinirea Legii ai născut, pe Unul-Născut Fiul lui Dumnezeu, cel ce S-a Întrupat din tine; pe Acela fă-L Milostiv pentru robii tăi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai purtat în braţele tale pe Făcătorul tuturor, pe Acela cu rugăciunile tale fă-L Milostiv nouă, celor ce din inimă scăpăm acum la tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din strâmtorare, din sufletul meu cel copleşit de dureri, rugăciune aduc eu ticălosul, ţie, singura care ai născut pe Cuvântul, Pricinuitorul îndurărilor; îndură-te şi mă miluieşte.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat. Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Liman de mântuire ştiindu-te pe tine, plutind pe noianul vieţii cel plin de griji, te chem pe tine, Stăpână: fii cârmaciul sufletului meu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îmbrăcatu-m-am în haina nebuniei mele, rău pătimind; ci tu, Maică, pururea Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, dă-mi veşmântul bucuriei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din trăirea cea sfinţită, trândăvind, am căzut eu, ticălosul. Ci, mă ridică, binecuvântată Preacurată, la poruncile Fiului tău îndreptându-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Învredniceşte-mă de dumnezeieştile milostiviri, Ceea ce ai născut pe Cuvântul cel prea milostiv, care cu scump Sângele Său a mântuit pe oameni din stricăciune.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu de a cinsti chipul cel de aur în câmpul Deira şi aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Cruce fiind Răstignit cel ce S-a Întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu, a rupt zapisul lui Adam. Pe Acela acum roagă-L, prea curată, să se izbăvească de primejdii toţi cei ce cu credinţă strigă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nădejde bună şi aşteptare a credincioşilor eşti Stăpână şi acum te rugăm să dăruieşti noianul milostivirii tale, tuturor celor ce nădăjduiesc întru tine şi strigă Fiului tău: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De întunericul cel cumplit al vieţii fiind ţinut, pe Cel ce s-ar întrista împreună cu mine şi împreună ar suferi nu l-am agonisit. Cu strălucirea ta, Fecioară, dezleagă-mi negura greşelilor şi luminează-mă pe mine, cel ce cânt: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Frumoasa haină a poruncilor celor de mântuire, în care prin botez m-am îmbrăcat, am întunecat-o cu nepăsarea eu, ticălosul; iar acum alerg la tine, Fecioară, cerând ca iarăşi să mă îmbrac, prin tine, în haina curăţiei.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a pogorât în cuptorul cel de foc, la tinerii iu-dei şi văpaia în rouă a prefăcut-o, lăudaţi-L făpturile ca pe Domnul şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îmi slăbeşte mintea, acum căzând întru adâncurile nelegiuirii şi pentru aceasta am fost înconjurat de felurite rele. Ci tu, Fecioară, vindecă-mă, îmbrăcându-mă cu Lumina nepătimirii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Turn tare de încredere şi temei, apărătoare şi ocrotitoare, pe tine agonisindu-te, acum ne mântuim, lăudând naşterea ta, Preacurată şi prea înălţând-o întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Al nemuririi izvor prea limpede te ştim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; ca ceea ce ai născut pe Cuvântul Tatălui celui fără de moarte, care izbăveşte de moarte pe toţi cei ce-L prea înalţă pe El în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvor de tămăduiri izvorăşti pururea nouă, credincioşilor, prea curată; harul acestuia din destul luând acum, lăudăm naşterea ta, Fecioară şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul, cel din Dumnezeu, care cu nespusă înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel cumplit căzut prin mâncarea pierzării, Întrupându-Se în chip de negrăit din Sfânta Fecioară, pentru noi credincioşii, cu un gând întru cântări Îl slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De Dumnezeu fericită Fecioară, toată nădejdea mea îmi pun cu osârdie întru tine; miluieşte-mă, Maica Vieţii celei adevărate şi te roagă, prea curată, să se umple de desfătarea cea de-a pururea cei ce cu credinţă şi cu dreptate, întru cântări, pe tine te măresc.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătându-te, Fecioară, luminează întunericul sufletului meu, cu strălucirile cele fără de materie ale luminii tale, ceea ce eşti uşa dumnezeieştii lumini şi învredniceşte-ne, prea curată, ca să fie izbăviţi de focul cel veşnic cei ce cu credinţă şi cu dragoste, întru cântări, pe tine te măresc.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În pântecele tău S-a Sălăşluit Fiul şi Om Desăvârşit S-a făcut; pe Acela mai înainte de veci Tatăl din pântece L-a născut şi izvor de haruri pe tine, Maica lui Dumnezeu, te-a arătat nouă, celor ce cu credinţă ne închinăm Naşterii tale celei de negrăit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Văzând, Stăpână, pe cei îmbolnăviţi şi cu sufletul şi cu trupul şi loviţi de patimi cumplite, tămăduieşte-i cu milostivirea ta, dezlegându-i acum de supărările care-i necăjesc, ca toţi, neîncetat, cu cântări să te mărim.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce

ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletul meu cel smerit, care ca o corabie fără cârmaci, se afundă în zbuciumul valurilor ispitelor vieţii şi sub povara păcatelor se vede în primejdie să ajungă în adâncul iadului, întâmpină-l Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, cu mireasma rugăciunilor tale, linişte dându-i şi din primejdii smulgându-l. Că tu eşti liman neînvîforat; roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să-mi dăruiască mie iertare de greşeli, că pe tine te am nădejde eu, netrebnicul, robul tău.

Canon de rugăciune către la sărbătoarea Sfinţilor trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur (1)

Troparul Sfinţilor trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur, glasul al 4-lea: Ca cei ce aţi fost întocmai la obicei cu apostolii şi lumii învăţători, rugaţi-vă Stăpânului tuturor să dăruiască pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Troparul Sfinţilor trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur, glasul 1: Pe cei trei prea mari luminători ai Dumnezeirii celei de trei ori mai strălucitoare decât soarele, pe cei ce învăpăiază lumea cu razele dumnezeieştilor dogme; pe râurile cele cu miere curgătoare ale înţelepciunii, care adapă toată făptura cu apele cunoştinţei de Dumnezeu: pe marele Vasile şi pe Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, împreună cu strălucitul Ioan cel cu limbă de aur, toţi cei iubitori de cuvintele lor, adunându-ne, cu cântări să-i cinstim; că aceştia pururea se roagă Treimii pentru noi.

facere a lui Ioan Evhaitului

Cântarea 1

Irmos: Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea, şi a trecut pe norodul, pe care l-a scăpat din robia egiptenilor; că s-a prea mărit.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ce recunoştinţă? Ce răsplătire potrivită va fi adusă de noi, oamenii, făcătorilor noştri de bine, prin care suntem îndrumaţi să săvârşim binele?

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Limbile ritoriceşti şi măiestriile, meşteşugirile şi toată puterea cuvintelor, acum la un gând să se pornească şi să cinstească, la rândul lor, pe cei ce le-au cinstit.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nimic osebit al lor nu au căutat a dobândi pe pământ, cugetătorii de cele ce-reşti; ci, păzitori şi apărători ai obştii s-au arătat. Pentru aceasta şi laudelor obşteşti să se învrednicească.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, cea îndeobşte iubitoare de cinstea firii noastre, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, toţi te mărim, cu o singură gură şi cu o singură simţire.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trâmbiţa cea mare a Bisericii, făclia care luminează toată lumea, propovăduitorul a cărui vestire cuprinde toate marginile, Sfântul Vasile cel cu nume mare, adună pe credincioşi la prăznuirea aceasta.

Stih: ***Sfinte ierarhe Grigorie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel strălucitor prin viaţă şi prin fapte, cel strălucit prin cuvânt şi prin dogme, care, ca un alt soare, străluceşte mai mult decât toate stelele, mult lăudatul teolog, astăzi este fericit de toţi.

Stih: ***Sfinte ierarhe Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată lumina lumii luminează lumea; iată sarea pământului îndulceşte pământul; iată pomul vieţii aduce roade de nemurire, Sfântul Ioan Gură de Aur; cei ce nu voiţi să muriţi, veniţi de vă desfătaţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce dintru nefiinţă întru fiinţă toate le-a făcut şi fire a dat tuturor celor făcute, Acela ştie a schimba şi firile cele date, precum voieşte. Pentru aceasta se şi aude că Fecioara a născut; cine nu se va minuna?

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântători ai înţelepciunii celei părinteşti fiind, aţi câştigat felul de a vă conduce de la înţelepciunea dumnezeiască, măriţilor. Pentru aceasta pe cea dintâi aţi supus-o celei din urmă, ca pe o roabă, prea înţelepţeşte.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubitorilor de înţelepciune, de iubiţi pe cei înţelepţi, înţelepţiţi-vă şi toţi cei ce cinstiţi cuvintele, învăţaţi-vă a grăi, împlinind mai departe trăirea după pravilă şi privind la cele înalte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o ploaie târzie, care în cele din urmă este sosită la vreme, Făcătorul apelor şi al veacurilor în pântecele tău a picurat, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, răcorind la vreme pe cei lipsiţi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina celor întunecaţi...

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu pe Izvorul harurilor Tale, Cel nicidecum împuţinat din pricina deşertării, Întreg L-ai dat Sfinţilor Tăi să-L bea, Iubitorule de oameni; care adapă toată lumea cu dumnezeieştile pâraie ce curg din gura lor.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ce-mi foloseşte aurul? De ce folos îmi este bogăţia, mărirea şi puterea, care se risipesc ca fumul în aer? Toate să piară; să le spulbere pe toate vântul! Bogăţia cea mult dorită pentru mine este una singură: treimea învăţătorilor, cea frumos grăitoare.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Curge ambrozia şi nectarul ca un râu şi dă celor flămânzi hrană nemuritoare şi celor însetaţi băutură nestricăcioasă: Apă vie în veci, care ţine vii pe cei ce o beau; săturaţi-vă toţi de viaţa cea îmbelşugată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Avut-a tărie asupra noastră răutatea, dar nu până în sfârşit; că a slăbit după ce Fecioara a născut pe Cel puternic întru tărie; care S-a Îmbrăcat cu slăbiciunea trupului şi pe cel puternic întru răutate l-a omorât.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Trei însuşiri de seamă împreună aţi teologhisit în Treime: Nenaşterea Tatălui, Naşterea Fiului şi Purcederea Sfântului Duh.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi s-a făcut luminată mântuire casei acesteia; că doi sau trei fiind adunaţi laolaltă întru numele lui Hristos, cinstindu-L, în mijlocul lor este de faţă.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nemăsurat este adâncul pământului faţă de înălţimea cerului; dar cereasca dragoste a înălţat de pe pământ pe Sfinţi, mai presus de ceruri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvor nou, Fecioară şi pricină a Tainelor avându-te cei trei de Dumnezeu grăitori, cu temeiuri noi, numire ce pare nouă ţi-au aflat.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia uce-nicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor Tale şi în odihnă; că chinurile acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât roada, Unule, Cel ce ştii cele din ini-mă.

Pe Sfinţii propovăduitori şi dumnezeieşti vestitori, pe căpetenia învăţătorilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea şi odihna bunătăţilor Tale. Că ai primit oste-nelile acelora şi moartea mai vârtos decât arderile de tot; Cel ce Însuţi prea măreşti pe Sfinţii Tăi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, Cel ce bine este cuvântat şi prea slăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Se biruieşte, fericiţilor şi fuge netemeinica semeţie de mai dinainte a eresurilor; şi ceară topită de faţa focului se arată toată învăţătura cea prefăcută, lovindu-se de cuvintele voastre cele cu foc insuflate.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

De mincinoasele bârfeli ale elinilor s-au ferit şi numai mijlocul puternic de a îndu-pleca pe oameni au ales; în acest fel cei trei au dat putere Adevărului şi au biruit în cuvinte toată adunarea credincioşilor şi au înduplecat-o la credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Întru tine toată proorocia s-a odihnit şi plinire a luat, umplând de mirare pe cei ce grăiesc şi din tine minuni chiar mai luminate decât proorociile izvorăsc, Preacurată, văzând înţelepţi pe cei ce le tâlcuiesc.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelegem cu evlavie şi slăvim o singură Fire deopotrivă de cinstită, o Unime şi o Treime nesfârşit de puternică, care toate le chiverniseşte cu judecăţi prea înalte; că aceşti trei de Dumnezeu purtători aşa au aşezat să slăvim. Cu aceia împreună şi noi ne închinăm în veci.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Unitu-s-au cei trei grăitori de Dumnezeu, Sfinţii trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie de Dumnezeu, cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur, care au unit Treimea şi întru toate au păstrat nedespărţită Firea dumnezeiască; şi mărire nedespărţită de la Treime primind, cheamă spre laudă pe cei ce O înalţă pe Ea în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Luând firea noastră, ne-a dat-o pe a Sa Făcătorul de bine şi a făcut aceasta, dar n-a pătimit, Fecioara; că îndumnezeieşte, dar nu Se coboară până la stricăciune; ci, mai vârtos, chiar pătimind de bunăvoie, prin Patimă patimile a dezlegat, pre-cum cei trei părinţi ne-au povăţuit întru cele de Taină.

La Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o slăvim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe cei trei, între ierarhi, mari luminători.***

Iată ţarina şi turma voastră, pentru care prea mari dureri aţi răbdat, adunându-se laolaltă şi pe voi trei deopotrivă primindu-vă, are ca laudă de obşte unirea voastră cea prea dulce.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe cei trei luminători ai Bisericii lui Hristos.***

Nu sabie cu două tăişuri, ci cu trei, pune harul înainte împotriva vrăjmaşilor săi; o sabie din cer lucrată, pe trei laturi ascuţită, care pururea s-a luptat pentru Dumnezeirea cea întreit strălucitoare.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe cei ce au împodobit Biserica lui Hristos.***

Prea măriţilor, trăirea voastră a fost în ceruri, chiar de pe când purtaţi trup nepătat; iar acum, locuind în ceruri în chip lămurit, rugaţi-vă, ca noi cei ce trăim pe pământ să gândim şi să facem cele de sus.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cea mai cinstită şi mai prea mărită decât Oştile cele de sus.***

Mă strâmtorează lărgimea măririlor tale, Stăpână, înăbuşindu-mi cuvântul, din pricina mulţimii lor şi ciudat lucru mi se întâmplă că mă uluiesc de belşugul lor. Pentru aceasta slăvim pe Cel ce atât de mult te-a mărit pe tine.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe marii luceferi cei purtători de lumină, turnurile Bisericii cele neclintite, într-un glas să-i lăudăm noi, cei ce ne îndulcim laolaltă de bunătăţile, de cuvintele şi de darul lor. Pe înţeleptul Ioan Gură de Aur şi pe marele Vasile, împreună cu Sfântul Grigorie, strălucitul teolog; către care să şi glăsuim, strigând din inimă: Prea măriţilor trei ierarhi, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce

hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Luând înţelepciune de la Dumnezeu ca nişte alţi trei apostoli ai lui Hristos, cu cuvântul cunoştinţei aţi întocmit dogmele, pe care mai înainte de cuvinte meşteşugite le-au aşezat pescarii, întru cunoştinţă, cu puterea Duhului. Că aşa se cădea credinţei noastre celei drepte să ajungă la întocmire. Pentru aceasta toţi strigăm către voi: rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc, cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletul meu cel smerit, care, ca o corabie fără cârmaci, se afundă în zbuciumul valurilor ispitelor vieţii şi sub povara păcatelor se vede în primejdie să ajungă în adâncul iadului, întâmpină-l Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, cu mireasma rugăciunilor tale, linişte dându-i şi din primejdii smulgându-l. Că tu eşti liman neînviforat; roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să-mi dăruiască mie iertare de greşeli, că pe tine te am nădejde eu, netrebnicul, robul tău.

Canon de rugăciune la sărbătoarea Sfinţilor trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur (2)

Troparul Sfinţilor trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur, glasul al 4-lea: Ca cei ce aţi fost întocmai la obicei cu apostolii şi lumii învăţători, rugaţi-vă Stăpânului tuturor să dăruiască pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Troparul Sfinţilor trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur, glasul 1: Pe cei trei prea mari luminători ai Dumnezeirii celei de trei ori mai strălucitoare decât soarele, pe cei ce învăpăiază lumea cu razele dumnezeieştilor dogme; pe râurile cele cu miere curgătoare ale înţelepciunii, care adapă toată făptura cu apele cunoştinţei de Dumnezeu: pe marele Vasile şi pe Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, împreună cu strălucitul Ioan cel cu limbă de aur, toţi cei iubitori de cuvintele lor, adunându-ne, cu cântări să-i cinstim; că aceştia pururea se roagă Treimii pentru noi.

facere a lui Ioan Evhaitului

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu este lucru potrivit cu râvna omenească ceea ce încerc să fac acum; ci, Înţelepciunea care şade pe scaunul Tău, Iubitorule de oameni, să-mi ajute mie, dându-mi har de cuvânt; ca prin el să pot mări pe aceia, pe care Ea Însăşi, mai înainte, bine i-a mărit.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bunătatea Ta şi multa bogăţie a iubirii Tale de oameni, Stăpâne, s-a revărsat ca un pahar plin şi a curs, spre a arăta şi acum pe cei ce sunt puşi înainte spre laudă, ca pe alţi îngeri în trup.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făpturilor cereşti laude se cuvine; iar celor dumnezeieşti numai cântarea îngerească le este potrivită; că îndumnezeiţi au fost, prin împărtăşire, ca cei ce au avut întru sine vieţuind şi grăind pe Dumnezeu cel adevărat şi după fire Unul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pomenirea drepţilor cu laude o săvârşeşte de Dumnezeu insuflata adunare, cu care şi Maica lui Dumnezeu, ca o conducătoare tare a lor, cu cuviinţă împreună se prea măreşte; fiind mai presus de rânduiala cea de la sfârşit şi de cea de la început şi de cea de la mijloc şi împărtăşindu-se de bună laudă.

Catavasie: Pământul cel roditor de adâncime uscat l-a trecut, oarecând, soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului căci cu slavă S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptătorii obiceiurilor şi chivernisitorii sufletelor; izbăvitorii cei de obşte ai oamenilor, care şi chipurile faptelor şi ale cuvintelor ne-au arătat nouă; învăţătorii cei străluciţi ai vieţii cu strălucire să fie lăudaţi.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Duhul lui Dumnezeu a umplut pe Sfântul Vasile de ştiinţă; din limbile cele de foc Sfântul Grigorie a avut una şi foc de cuvinte înalte a suflat; iar gura lui Hristos în Sfântul Ioan a grăit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe înţelepciunea veacului de acum, nimicită cu adevărat, nebunia propovăduirii o are supusă sieşi şi ca o roabă slujindu-i, că darul înţelepciunii pe învăţători, ritori îi arată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce S-a Sălăşluit în pântecele prea curatei Fecioare, face sufletele Sfinţilor celor purtători de Dumnezeu, locaş Luişi şi ne tâlcuieşte nouă, prin gurile lor, tainele cele cu privire la Maica Sa.

Catavasie: Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump Sângele Tău.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stâlp de foc povăţuitor poporului credincios şi arzând pe vrăjmaşii credinţei, mântuind neamurile cele ce-l urmau cu tărie, marele Vasile aşa s-a arătat; deci să îndrăznească şi să biruiască Biserica lui Hristos, îmbogăţită fiind cu un apărător ca acesta.

Stih: ***Sfinte ierarhe Grigorie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Desfătare limbii şi dulceaţă la tot auzul a ajuns cuvântul tău, Sfinte Grigorie; mana vieţii, roua dulceţii, mierea din piatră, îngerilor cerească pâine; care îndeamnă a se sătura de nesăţioasa ei dulceaţă şi care umple de desfătare pe cei ce se împărtăşesc cu ea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râul darurilor Duhului s-a umplut până la revărsare şi faţa cea frumoasă a pământului se udă ca dintr-un izvor de desfătare, din gura cea de aur; veselind şi îngrăşând toată cetatea lui Hristos, cu săltările dumnezeieştilor valuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fire simplă, îngăduind împreunarea şi arătându-se mai presus de amestecare, cei trei de Dumnezeu purtători învăţători au mărturisit în Fiul tău, Stăpână, două voinţe şi două lucrări, cunoscând pe Cel ce este în două firi.

Catavasie: Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieşind din Chivotul sfinţirii Tale, din Maică nevătămată, în Biserica slavei Tale Te-ai arătat ca Prunc în braţe purtat şi s-au umplut toate de lauda Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe înţelepţii cunoscători ai lucrurilor celor dumnezeieşti şi omeneşti, care cu iubire de adevăr firile celor ce sunt ni le-au lămurit nouă şi ne-au făcut cunoscut tuturor pe Ziditorul acestora, precum se cuvine, cu glasuri de mulţumire să-i răsplătim.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Amărăciunea şi gustul cel rău al leacurilor celor spre mântuire le-au îndulcit dumnezeieştii tămăduitori ai sufletelor, cu farmecul, cu meşteşugirile şi cu darurile înţeleptelor cuvinte; îndulciţi-vă toţi dreptcinstitorii de Dumnezeu şi veselindu-vă, mântuiţi-vă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tace tot cuvântul, când propovăduitorii de Dumnezeu grăiesc de cele dumnezeieşti şi Legea cea nouă se ridică mai presus de cea veche, punând înainte cinstitele tăbliţe ale celor legiuite în ea; după care se îndrumează toată adunarea credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe făpturile cele nemuritoare le-a întrecut firea muritoare, întru sfinţenie şi Fecioara a covârşit pe Îngerii cei fără de trup, ca una ce a născut pe Dumnezeu, Împăratul Îngerilor; către Acela a privi nu le este cu putinţă.

Catavasie: Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun prea înalt, de Îngerii slavei înconjurat, a strigat: vai mie, ticălosul! că am văzut mai înainte pe Dumnezeu Întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Treimea în Unime, Dumnezeu a O numi ne-am învăţat şi Unimea, Treime a O lăuda am primit de la părinţi; şi am învăţat a ne închina unei Firi în trei ipostasuri.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul era întru început la Tatăl, împreună fără de început şi Duhul împreună cu Fiul era, dar din Tatăl; o Dumnezeire neamestecată şi de aceeaşi Fire, precum grăiesc dumnezeieştii propovăduitori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unesc şi despart pe cele ce cu unire sunt despărţite: Unul Nedespărţit înţeleg şi Trei îmi închipui; pe trei dascăli de Dumnezeu purtători primesc, care aşa m-au învăţat să cred.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără maică mai înainte de trup a fost şi fără de tată după Întrupare; şi este Fiu al Tatălui şi al Maicii, Cel ce se cheamă aşa; amândouă acestea sunt mai presus de minte; că la Dumnezeu sunt cu putinţă cele mai minunate dintre lucruri.

Catavasie: Strigat-a Ţie bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor Tale şi în odihnă; că chinurile acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât roada, Unule, Cel ce ştii cele din inimă.

Pe Sfinţii propovăduitori şi dumnezeieşti vestitori, pe căpetenia învăţătorilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea şi odihna bunătăţilor Tale. Că ai primit ostenelile acelora şi moartea mai vârtos decât arderile de tot; Cel ce Însuţi prea măreşti pe Sfinţii Tăi.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Stâlpi de fapte bune şi de înţelepciune, văzuţi şi auziţi, care tac şi strigă, au fost grăitorii de Dumnezeu, în cuvânt şi în faptă, îndemnându-ne a striga: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Graiurile lui Dumnezeu care tună de sus, în chip minunat, strălucirile fulgerelor şi cuvintele voastre, înţelepţilor, primind, cântăm laolaltă cu voi şi împreună cu voi grăim: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din limbile cele de piatră va fi aruncată grindina, care va sfărâma învăţăturile cele putrede, de va îndrăzni cineva să stea în mijlocul grăitorilor de deşertăciune, ne-grăind cu dreptate: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru tine, Fecioară, S-a Sălăşluit şi după naştere Fecioară te-a lăsat Cel ce schimbă stihiile şi preface firile, precum voieşte. Către care strigăm, împreună cu tine, cea cu totul fără prihană: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară nestricată Te-ai Sălăşluit, Dumnezeu Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe care Dumnezeu i-a împreunat într-o unire deopotrivă de cinstită, cei ce îi laudă să nu-i despartă; ci, socotindu-i întocmai întru aceleaşi daruri, întocmai să-i şi învrednicească de laude, dulce cântând: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor ierarhi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Puternicii şi nebiruiţii ostaşi ai Dumnezeirii şi adevăraţii apărători ai adevărului, cercetând bine adâncurile Duhului, au scos de acolo minunatele cunoştinţe despre Dumnezeu şi au învăţat a cânta: popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

De pe cer doi luminători prea mari luminează unul după altul partea de sub soare; iar de pe pământ mai luminat luminează toată lumea trei prea mari luminători: Sfinţii trei ierarhi Vasile cel mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură

de Aur; aceştia strălucesc deopotrivă unul cu altul şi cântând împreună: popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pentru noi a fost Întruparea şi cinstitele Patimi; pentru noi Dumnezeu împreună cu morţii a fost; dar, ca Cel ce a fost liber de patimi, moarte n-a gustat; ci, numai cu trupul cel muritor s-a împărtăşit şi de Patimi şi de moarte. Pe Acesta Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În focul cel mistuitor uniţi fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

La Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe cei trei păstori ai Preasfintei Treimi.***

Virtutea Treimii s-a Înălţat şi toate le-a umplut de slavă: o altă văpaie a strălucit nouă cu întreite lumini, ca o răsfrângere de lumină a Ei, pe cereştii povăţuitori în taine. Prin care ne îndreptăm către dumnezeiasca cugetare cea înaltă, noi, cei drept cinstitori de Dumnezeu.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe cei trei mari luminători, de trei ori mai luminoşi decât soarele.***

Nu este un al doilea între aceştia trei; că fiecare îşi poartă vrednicia lui, nimeni întâiul părând şi pe cei deopotrivă cu cinstirea înfrângând; ci, mai vârtos îşi împart unul altuia biruinţa, cu mare bucurie. Că nu încape între dânşii îndrăzneala pizmuirii, care strică buna înţelegere.

În loc de: Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, Stăpânia Dumnezeirii celei în trei ipostasuri şi nedespărţită.***

Dreapta cinstire de Dumnezeu care a arătat pe părinţi fii ai Săi întâi-născuţi, naşte printr-înşii fii, după Lege, fără prihană şi desăvârşiţi prin Duhul, cel ce a grăit întru dânşii; aceştia cer să se păzească pacea până în sfârşit, pe care de la dânşii au moştenit-o.

În loc de: Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cea mai cinstită şi mai prea mărită decât Oştile cele de sus.***

Fiu al Dumnezeului celui Viu a propovăduit pe Fiul tău, Maică Fecioară, căpetenia înţelepţilor dascăli, nu de trup şi de sânge fiind povăţuită în această taină, ci de descoperirea Tatălui. Pentru aceasta, învăţând să te cunoaştem pe tine Fecioară şi Maică şi Născătoare de Dumnezeu, te-a mărit.

Catavasie:

Stih: ***Născătoare de Dumnezeu, nădejdea creştinilor, acoperă, apără şi păzeşte pe cei ce nădăjduim în tine.***

În Lege, în umbră şi în Scriptură închipuire vedem noi credincioşii; toată partea bărbătească ce deschide pântecele, Sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul cel mai înainte Născut, pe Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel Întâi-Născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe marii luceferi cei purtători de lumină, turnurile Bisericii cele neclintite, într-un glas să-i lăudăm noi, cei ce ne îndulcim laolaltă de bunătăţile, de cuvintele şi de darul lor. Pe înţeleptul Ioan Gură de Aur şi pe marele Vasile, împreună cu Sfântul

Grigorie, strălucitul teolog; către care să şi glăsuim, strigând din inimă: Prea măriţilor trei ierarhi, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Luând înţelepciune de la Dumnezeu ca nişte alţi trei apostoli ai lui Hristos, cu cuvântul cunoştinţei aţi întocmit dogmele, pe care mai înainte de cuvinte meşteşugite le-au aşezat pescarii, întru cunoştinţă, cu puterea Duhului. Că aşa se cădea credinţei noastre celei drepte să ajungă la întocmire. Pentru aceasta toţi strigăm către voi: rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc, cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletul meu cel smerit, care, ca o corabie fără cârmaci, se afundă în zbuciumul valurilor ispitelor vieţii şi sub povara păcatelor se vede în primejdie să ajungă în adâncul iadului, întâmpină-l Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, cu mireasma rugăciunilor tale, linişte dându-i şi din primejdii smulgându-l. Că tu eşti liman neînviforat; roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să-mi dăruiască mie iertare de greşeli, că pe tine te am nădejde eu, netrebnicul, robul tău.

Sinaxar

În această lună în ziua a treizecea, pomenirea celor dintru sfinţi părinţilor noştri, şi a toată lumea dascăli: Vasilie cel mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de aur.

Stih: Cu dreptate este împreună a cinsti pe cei trei luceferi,
Care în lume au izvorât lumina cea în trei străluciri.
Toţi suntem în drept a aduce obştească cântare.
Celor ce au vărsat tuturor obşteşte Darul cel mare.
O rândunea nu face primăvară cântând,
Însă primăvara sufletelor o fac trei privighetori fiind.
Treimea străluceşte făptura cea gândită,
Iar treimea aceasta pe tine cea văzută.
Cei vechi cinstirea lui Dumnezeu au fost pierzând.
Nebuneşte soarele şi luna cinstind.
Căci de frumuseţea şi grăbirea lor se minunau,
Şi ca unor dumnezei cu nedreaptă cinstire se închinau.
Iar de la aceşti trei luceferi ce s-au ivit,
Noi întru cinstirea lui Dumnezeu am sporit.
Căci cu bunătatea vieţii şi înduplecarea cuvintelor arătat,
Pe toţi a cinsti pe unul Ziditorul i-au plecat.
Pe făptura aceasta văzută este alcătuind,
Focul, aerul, apa şi firea pământului fiind,
Însă iarăşi cei ce alcătuiesc lumea cea mare,
Şi credinţa către Dumnezeu ca pe o altă făptură tare.
A stihiilor Treime închipuind,
De nimic pământesc sunt grijind.
Şi pământească înţelegere nicidecum prin cuvinte au fost având,
Căci Grigorie prin înţelesul Cuvântului foc este răsuflând.
Care spre înălţime a alerga înduplecă pe toţi.
Încă şi pe cei iarăşi din patimi slăbănogiţi.
Răsuflare oarecare cuvintele lui Vasile sunt,
Curgerea apelor iarăşi pilduind.
Singur cel cu gura şi cu inima aurit,
Pe cei topiţi de patimi i-a însufleţit.
Aşa toată firea muritorilor spre înălţime îndemnându-o,
De pe pământ cu ale lor cuvinte sunt ridicându-o.
În luna lui Ianuarie în a treizecea zi.
Strălucirea cea în trei sori aurită străluci

Pricina acestei sărbători întru acest chip a fost: În zilele împăratului Alexie Comnin, care luase sceptrul împărăţiei după Botaniat, s-a făcut ceartă în Constantinopol între oamenii cei mai de cinste, şi îmbunătăţiţi.

Că unii cinsteau mai mult pe marele Vasile, zicând: Că este înalt la cuvânt, ca cela ce a cercat cu cuvântul firea celor ce sunt, şi la fapte puţin nu cu îngerii asemănându-l, şi nici prea lesne ierta. Ci era greu la fire, nici un lucru pământesc la sine având; pogorând mai jos pe dumnezeiescul Gură de aur, ca şi cum ar fi fost oarecum potrivnic lui Vasile, pentru că era lăsător, şi trăgător la pocăinţă.

Iar alţii înălţau pe dumnezeiescul acesta Gură de aur, căci era mai deschis la învăţătură, şi cu dulceaţa graiului îndreptă pe toţi, şi îi chema spre pocăinţă, şi-l cinstea mai sus decât pe marele Vasile şi pe Grigorie, atât pentru mulţimea cuvintelor celor cu miere curgătoare, cât şi pentru puterea şi adâncimea gândului.

Alţii iarăşi erau daţi spre dumnezeiescul Grigorie, ca şi cum ar fi întrecut pe toţi, cei de demult vestiţi la învăţătura elinească, şi pe ai noştri, cu înălţimea, înfrumuseţarea şi cuviinţa cuvintelor şi zicea că acesta biruia, şi-l suiau mai presus decât pe aceia, într-atâta cât se întâmplase de se împerechease oamenii. Şi unii se ziceau ioaniteni, alţii vasiliteni şi alţii grigoriteni.

Deci certându-se în cuvinte cu numele acestora, şi aşa zicându-se, mai apoi după câţiva ani se arătară sfinţii aceştia, întâi unul câte unul, după aceea şi câte trei împreună, aievea, nu în vis, Arhiereului ce păstorea atunci cetatea Evhaitenilor, marelui Ioan, care era om şi la altele înţelept foarte, şi părtaş şi de învăţătura elinească, precum se văd scrierile lui şi ajungând la vârful bună-tăţilor.

Deci grăiră cu un glas către dânsul: ***Noi, precum vezi, la Dumnezeu una sun-tem, şi nici o împotrivire sau vrajbă întru noi nu este; ci fiecare în vremea sa, porniţi fiind de Duhul Sfânt, am scris învăţăturile cele ce sunt de mântuirea oamenilor, şi cele ce am învăţat am dat. Şi nu este întru noi cel dintâi, şi cel de al doilea, ci de vei zice de unul, cei doi urmează. Drept aceea scoală-te de porunceşte celor ce se ceartă, să nu se împerecheze pentru noi. Că nevoinţa noastră aceasta a fost, şi până am fost vii, şi după ce ne-am săvârşit din viaţă; ca să împăcăm, şi să aducem lumea la unire. Şi încă ne şi îm-preunează la o zi precum se cade, aşa ne fă praznicul. Şi fă în ştire şi celor de pe urmă, cum că noi suntem una la Dumnezeu. Adeverind că şi noi vom ajuta împreună la mântuirea acelor ce ne fac pomenirea; că şi nouă ni se pare a avea la Dumnezeu oarece îndrăznire.***

Acestea zicând se părea că se suie iarăşi la ceruri cu nespusă lumină străluciţi; şi chemându-se unul pe altul pe nume. Iar minunatul acela om, adică Ioan Evhaitul, după ce se sculă, făcu precum sfinţii i-au poruncit, potolind mulţimea şi pe cei ce se prigoneau. Căci era omul întru bunătăţi vestit, şi a dat Bisericii lui Dumnezeu praznicul acesta a-l prăznui.

Şi ia vezi mintea acelui om; Că aflând pe luna aceasta a lui ianuarie, că-i avea pe câte trei, adică la întâia zi pe marele Vasile, la douăzeci şi cinci pe dumnezeiescul Grigorie, şi la douăzeci şi şapte pe dumnezeiescul Gură de aur, i-a împreunat iarăşi la treizeci a acestei luni, împodobindu-le slujba cu canoane şi tropare, şi cu cuvinte de laudă precum li se cădea.

Care precum mi se pare şi cu voia lor s-a făcut. Căci cât spre laude nici o lipsă n-au, într-atâta cât au întrecut pe toate câte s-au făcut de atunci încoace şi câte se vor face. Deci erau sfinţii aceştia la statul trupului lor, şi la chipul feţei într-acest fel;

⇒ *Adică, dumnezeiescul Gură de aur era scurt foarte şi subţire, mare la cap, cu nasul plecat, galben cam albineţ, adâncate ghioacele ochilor avându-le şi băşicile acestora mari, care făcea căutătura veselă, de-i strălucea faţa, măcar că la altă închipuire se arăta mâhnit, fruntea mare, şi fără păr, cu multe sbârcituri, având şi urechile mari, barba mică şi rară, cu puţin păr cărunt împodobită, fălcile trase înlăuntru, de postul cel desăvârşit.*

Atâta însă trebuie a zice despre dânsul, că cu cuvântul a întrecut pe toţi filozofii elinilor, şi osebit la greutatea noimelor, adică celor cunoscute de gând, şi la cea prea lesne înflorire a graiului, şi atâta a tâlcuit, şi a descoperit dumnezeiasca Scriptură. Şi cu evanghelicească propovăduire a folosit, ca nimeni altul cât de n-ar fi fost acesta (măcar că este cu cutezare a o zice) ar fi trebuit ca iarăşi să vină Hristos pe pământ. Iar la fapta bună şi la lucrare, şi vedere, atâta s-a făcut cât a întrecut pe toţi, făcându-se izvor de milostenie, şi de dragoste, şi de învăţătură. Deci a trăit acesta şaizeci şi trei de ani, păstorind Biserica lui Hristos şase ani.

⇒ *Iar marele Vasile era la trup foarte lung, şi drept la stat, uscăţiv şi lipsit de carne, negru la faţă, cu nasul plecat, sprâncenele rotunde, şi făcut la frunte cam posomorât, asemănând omului gânditor şi cu griji multe, zbârcit puţinel la obraz şi lungăreţ. Cu tâmplele adâncate, cam păros la trup, cu barba lungă de ajuns, jumătate căruntă.*

Acesta cu cuvintele nu numai pe înţelepţii cei ce s-au aflat în zilele lui, ci şi pe cei vechi a întrecut, că petrecând toată învăţătura şi meşteşugul dăscăliei, întru toate se

putea, numai puţin nevoindu-se la practica filozofiei, şi sporindu-se cu dânsa spre cunoştinţa celor ce sunt, (adică tuturor lucrurilor cereşti şi pământeşti). S-a suit în scaunul Arhieriei de când era de patruzeci de ani, şi cinci ani a condus Biserica.

⇒ *Iar Sfântul Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu, era la statul trupului om de mijloc, puţinel cam gălbinicios şi vesel la faţă, lat la nas, cu sprâncenele drepte, căutătura blândă şi veselă, la un ochi era mai mâhnit. Care era cam tras de un semn de lovitură ce avea la pleoapa din sus, barba nu era prea lungă, iar deasă destul şi tocmită şi pe margine afumată; pleşuv, alb la păr.*

Şi aceasta se cade a zice cineva de dânsul, că de ar fi trebuit a se face vreo icoană sau stâlp înfrumuseţat cu toate bunătăţile, acesta marele Grigorie ar fi fost; întrecând cu strălucirile vieţuirii sale pe cei iscusiţi în practică. Şi atâta cunoştinţă teologică avea, cât toţi se biruiau de înţelepciunea sa, cea în cuvinte şi în dogme. Drept aceea a câştigat şi numele a se chema cuvântător de Dumne-zeu. Şi a păstorit Biserica Constantinopolului ani doisprezece; vieţuind pe pământ optzeci de ani.

Cu rugăciunile acestor trei ierarhi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi cu ale tuturor sfinţilor, surpă şi risipeşte ridicările eresurilor, şi pe noi la unire şi paş-nică aşezare ne păzeşte, şi cereştii tale împărăţii ne învredniceşte. Că binecuvântat eşti în vecii vecilor, Amin.

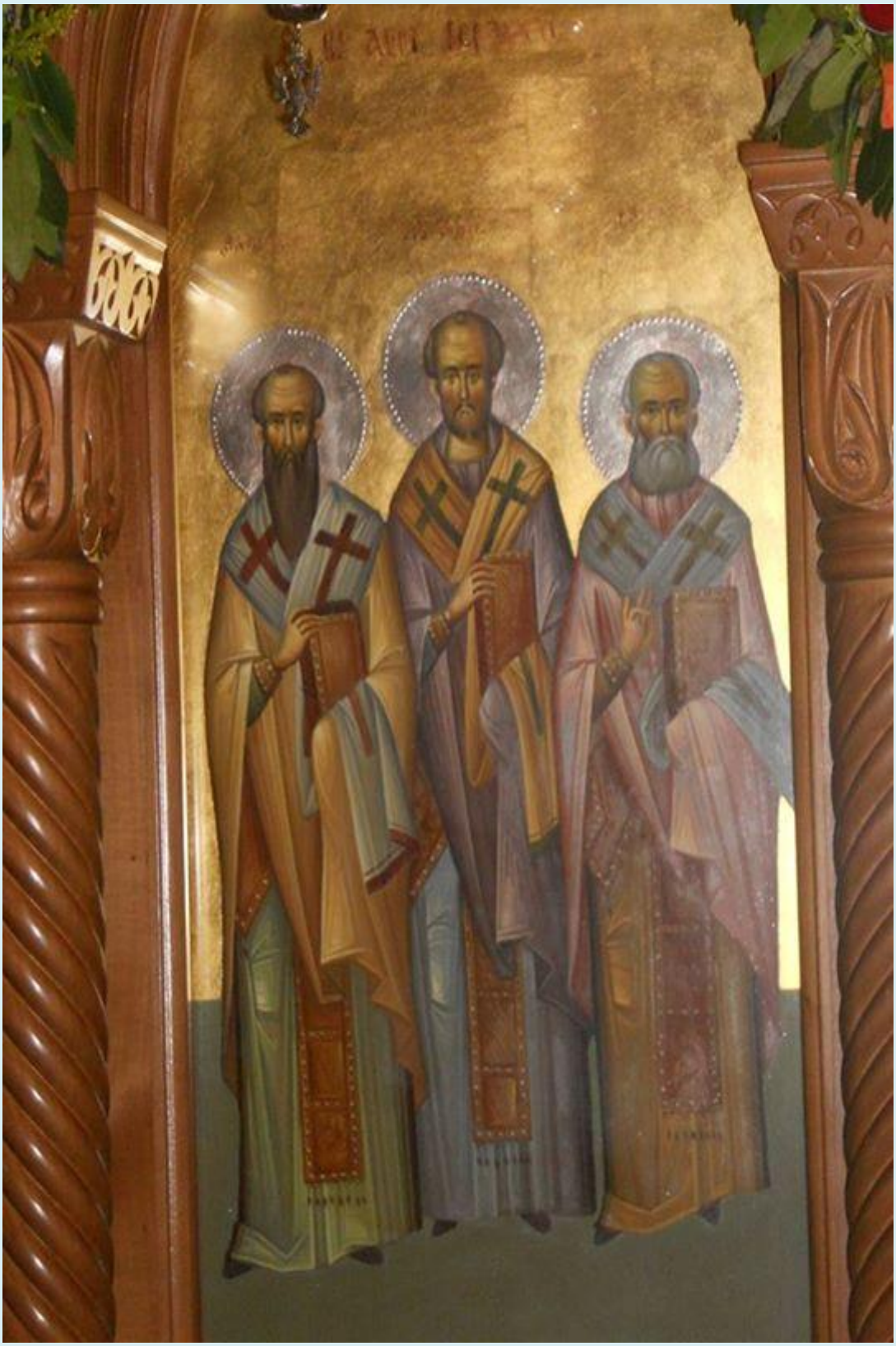

Bucuraţi-vă, Sfinţilor ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, păstori ai Sfintei Treimi!